

sinuation om nogen som helst Iblanding af Kunstsmør. Men for saa vidt en Mejeribestyrers Lejlighed skal siges at høre til Mejeriets Lokaler, kunde en saadan Mand jo dog komme til at gøre sig skyldig i Strafansvar, hvis der i hans private Lejlighed fandtes Margarine. Jeg gør opmærksom derpaa, thi det er vistnok ikke Forslagets Mening; og hvis noget saadant ikke skal kunne udledes af Bestemmelsen, maa det sikkert rettes i et Udvalg. Bestemmelserne om Fedtstoffer skal jeg ikke udtale mig om, de ere sikkert fornødne, eftersom Tiden kræver, at der bliver skelnet skarpt mellem, hvad der er det oprindelige Naturprodukt, som stammer fra Mælk, og hvad der er Kunstprodukt.

Lovforslaget har adskillige Straffebestemmelser. De dele sig paa en Maade i to Afdelinger, hvoraf den første Række anvender Fængselsstraf og kun under formildende Omstændigheder Bøder, medens den anden Række kun anvender Bøder. Men at Bestemmelserne om at *forhandle* Margarine hører til første Række, som straks anvender Fængsel, forekommer mig lidt haardt, idet disse Bestemmelser ville gøre det fornødent for alle disse Smaaforeninger og mindre Brugsforeninger ved en kemisk Undersøgelse at konstatere, at den Margarine, de forhandle, netop er af den Beskaffenhed, som Lovforslaget tillader, og det baade med Hensyn til Røbestof og Fedtmængde. Der staaar ganske vist, at naar svingagtig Hensigt ikke har været til Stede, kan man nøjes med Bøder fra 50 til 4,000 Kr., medens den anden Række Straffebestemmelser kun har Bøder fra 10 til 400 Kr., men jeg kunde snarere have tænkt mig det byttet om, saaledes at dette at indblande Giftstoffer som Anilin eller lignende fra Fabrikernes Side — hvilket neppe kan ske i god Tro —, var det, som blev gjort til Genstand for Fængselsstraf i Stedet for, at det nu falder ind under en Bestemmelse, som straffes med Bøder fra 10 til 400 Kr.

I Forslaget findes en Bestemmelse om at stille Brugsforeninger lige med handlende. Jeg skal ikke rejse nogen Indvending herimod. Bestemmelsen er sikkert betimelig, navnlig da den Undtagelse er gjort, at Fordeling af mindre Partier ikke kommer ind herunder.

Med disse faa Bemærkninger vil jeg anbefale Lovforslaget til Tingets Velvillie og til Overvejelse i et Udvalg.

N. C. Christensen: Det foreliggende Lovforslag maa jo nærmest betragtes som en Beskyttelseslov for et af Landbrugets vigtigste Produkter, nemlig Smørret. Naar man ser, at der her fra Landet er udført indenlandsk Smør for mellem 155 og 156 Mill. Kr., er det jo ogsaa indlysende, at her er Tale om en saa betydelig Interesse, at man bør gøre, hvad man kan for at forhindre, at en saadan Vare bliver bragt i Miskredit ved, at der udføres andre Varer under det samme Navn, eller ved, at den blandes med Varer, som gøre, at den kan faa en daarligere Kvalitet, end den ellers har. Naar man ser hen til den store pekuniære Interesse, Smørproduktionen har for det danske Landbrug, er det ganske naturligt, at man ogsaa maa være med til at vedtage Beskyttelsesforanstaltninger, hvorved denne Produktion kan bevares fra en Konkurrence, som den ikke bør udsættes for, men paa den anden Side er det ogsaa saaledes, at det Produkt, her er Tale om at lovgive for, nemlig Margarine, har vundet saa stor og almindelig Udbredelse, at det vil være urigtigt at vedtage Regler, som lægge Hindringer i Vejen for Produktionen deraf eller bevirke, at Varen bliver daarligere. Det er saaledes, at der i sidste Aar er produceret 48 Mill. Pd. Margarine herhjemme. Det er altsaa en ret betydelig Produktion af denne Vare, og det viser, at Forbruget af den maa have vundet almindelig Udbredelse. Vi vide ogsaa af det praktiske Liv, at det ikke alene er Arbejderne og andre med smaa Indtægter, som i Regelen maa nøjes med Margarine i Stedet for Smør, men vi se ogsaa, at mange Landboere sælge deres Mælk til Mejerierne, og købe Margarine i Stedet for. Dette Produkt har altsaa vundet en stor Udbredelse, og man er fra alle Sider enig om, at det, man tilstræbte, da man begyndte at rejse Kampen mod Kunstsmørret, nemlig helt at forbyde det, vilde have været et stort Fejlgreb. Det er nemlig ikke saaledes, at vor Smørproduktion har følt sig generet af Margarine-tilvirkningen, tværtimod er Smørproduktionen stegen Aar for Aar, og Smørret har vundet mere og mere Renommé paa Verdensmarkedet.

Naar vi nu staa overfor en Revision af Loven om Tilvirkning og Forhandling af Margarine, bliver det altsaa nødvendigt at undersøge, om denne Revision er af den Beskaffenhed, at den opfylder Betingelserne for at værne Smørret uden at gøre for stærkt Indgreb i Forhandlingen